

Dosarul nr. 2rac-194/22
2-19088357-01-2rac-24082022

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud. A. Mardari
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud. N. Budăi, I. Dutca, D. Băbălău

ÎNCHEIERE

12 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Denis Ipatii în
interesele Întreprinderii Municipale „Regia Comunal-Locativă din Vatra”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea
pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău” împotriva Întreprinderii Municipale „Regia
Comunal-Locativă din Vatra” cu privire la încasarea datoriei și compensarea
cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 9 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 2 aprilie 2019, SA „Apă-Canal Chișinău” a înaintat cerere de chemare în
judecată împotriva ÎM „Regia Comunal-Locativă din Vatra”, solicitând încasarea
datoriei de 44 046,52 lei.

În motivarea acțiunii, a indicat că la 22 octombrie 2001, SA „Apă-Canal
Chișinău” și ÎM „Regia Comunal-Locativă din Vatra” au încheiat Contractul
nr.2300101 privind livrarea apei și recepționarea apelor uzate în canalizarea
municipală.

Potrivit prevederilor pct. 3.1.1. al Contractului nominalizat SA „Apă-Canal
Chișinău” este obligată să asigure aprovizionarea cu apă a Clientului și pct. 3.1.3 de
a recepționa în sistemul municipal de canalizare apele uzate.

La rândul său ÎM. „Regia Comunal-Locativă din Vatra” potrivit pct. 3.2.1 din
Contract, este obligat să achite costul apei consumate și evacuarea apelor uzate în
termenele stabilite în facturile emise de către furnizor.

Volumul de apă consumat și a apelor uzate a fost calculat în baza p. 4.1, al
contractului, conform datelor înregistrate de contorul instalat la branșament și fixate
în cartelele de evidență.

Ca rezultat al neexecutării obligațiilor contractuale, ÎM „Regia Comunal
Locativă din Vatra” a format o datorie față de SA „Apă-Canal Chișinău” pentru
perioada din decembrie 2013 – decembrie 2018.

În scopul redresării acestui litigiu pârâtului i-a fost expediată prin intermediul unei scrisori recomandate reclamația nr. 05/4.1-06.9691 din 16 ianuarie 2019 la care nu a primit răspuns reclamanta.

La 17 octombrie 2019, ÎM „Regia Comunal-Locativă din Vatra” a înaintat cerere privind ridicarea excepției de tardivitate.

Prin hotărârea din 14 decembrie 2021 a Judecătorei, Chișinău sediul Centru, s-a respins excepția de tardivitate invocată de ÎM „Regia Comunal-Locativă din Vatra” ca neîntemeiată.

S-a admis acțiunea la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Apă Canal Chișinău” împotriva ÎM „Regia Comunal-Locativă din Vatra” cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a încasat din contul ÎM „Regia Comunal-Locativă din Vatra” în beneficiul reclamantei SA „Apă Canal Chișinău”, datoria pentru serviciile de alimentare cu apă și recepționare a apelor uzate în mărime de 44 046,52 de lei pentru perioada până în luna decembrie 2018.

S-a încasat din contul ÎM „Regia Comunal-Locativă din Vatra” în beneficiul reclamantei SA „Apă Canal Chișinău”, taxa de stat în mărime de 3 161,36 de lei.

La 20 decembrie 2021, avocatul Denis Ipatii, în interesele ÎM „Regia Comunal-Locativă din Vatra” a declarat apel, solicitând casarea hotărârii instanței de fond, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

Prin decizia din 9 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de avocatul Denis Ipatii, în interesele ÎM „Regia Comunal-Locativă din Vatra” și s-a menținut hotărârea din 14 decembrie 2021 a Judecătorei, Chișinău sediul Centru.

În motivarea deciziei, Colegiul instanței de apel a conchis că prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecării, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate le-a dat o apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

La 2 august 2022, prin intermediul poștei (vol. II, f.d.47), avocatul Denis Ipatii, în interesele ÎM „Regia Comunal-Locativă din Vatra”, a declarat recurs împotriva deciziei din 9 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu trimiterea cauzei spre rejudecare.

În motivarea recursului a invocat că decizia este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată în baza temeiurilor de recurs prevăzute de art. 432 alin. (1), (2) lit. a) și c) din Codul de procedură civilă.

La concret, consideră că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea, nu a aplicat legea care urma să fie aplicată și a ignorat argumentele companiei apelante.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată părților la 29 iunie 2022, prin intermediul poștei terestre (vol. II, f.d.41). În recurs, reprezentantul ÎM „Regia Comunal-Locativă din Vatra”, a menționat că decizia a fost recepționată la 7 iulie 2022.

Din acest motiv, Colegiul consideră recursul depus la 2 august 2022, prin intermediul poștei, declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin referința din 23 septembrie 2022, SA „Apă Canal Chișinău” a solicitat declararea recursului drept inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât

prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Denis Ipatii, în interesele ÎM „Regia Comunal-Locativă din Vatra”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Denis Ipatii, în interesele Întreprinderii Municipale „Regia Comunal-Locativă din Vatra”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh